

મુસ્ત વિગેરેના હિંદુ લીડરોને લેવો જોઈતા ઘડા!

સરીઆમ રસ્તાએ ઉપર મુર્તિ સાથે ગાવા વળાડવાની જરૂર નથી.

મસ્જીદો સામે જોઈએ વગરનું દિવાલોપણું છે !

એક વિદ્વાન હિન્દુ જ સાહેબનો અભિપ્રાય !

મદ્રાસ હાઈ કોર્ટના જજ સી.વી.કુમાર સ્વામી શાસ્ત્રી સાહેબ (જેઓ રેસેન્ટ કમિટિ અને ફોર્જદારી કાનુન સુધારક કમિટિના મેમ્બર હતા) તેઓ પોતાના ભાષ સાથે કેવળ રહેલ કરવા માટે રમુરા સ્ટીમર દ્વારા વિલાયત રવાના થયા છે. તેઓએ બે દીવસ ખુબઈમાં મુકામ કર્યો હતો. આ વખતનો લાભ લઈ “મન્ડીઅન ડેલી મેઇલ”ના પ્રતિનિધીએ જ સાહેબ સાથે ચાલુ સ્થિતિ ઉપર વાતચીત કરી હતી. હિન્દુ-મુસ્લીમ ખિવાદ સંબંધી જ્યારે તેઓથી તેઓનો અભિપ્રાય જાણવા માંગ્યો, તો આંખે જવાબ આપ્યો કે:—

“હિન્દુ-મુસ્લિમ વિખવાદના મુળ કારણ બંને કોમોની ધાર્મિક હઠ છે. મારા અભિપ્રાય મુજબ આ રમખાણના વધુ જોખમદાર તે કોમના લીડર છે, જે પોતાના અનુયાયી માફક પોતે પણ હઠ ધર્મમાં સંડોવાયલા અને તેને દેશ સેવાના સ્વરૂપમાં રજૂ કરે છે. મારા મત પ્રમાણે આ બંને પહેાંચાડનારા સવાલોનો નિવેડો લાવવો આ પ્રમાણે શક્ય છે, કે સ્વિચ્છ કોમને સારી રીતે કેળવણી આપવામાં આવે. અદસોસ છે કે, મુસ્લીમો બીજી કોમોના મુકાબલામાં કેળવણીમાં ધણીજ પાછળ છે. અને

એજ પ્રમાણે હિન્દુઓમાં પણ સુખાધિ ભરેલી હઠ ધર્મી ઉત્પન્ન થઈ ગઈ છે. જેવું કે મારી સમજણમાં આવતું નથી, કે હિન્દુઓને મસ્જિદો સામે વાજીત્રો વગાડવા ઉપર આટલી બધી હઠ કેમ છે? હિન્દુઓના મંદીરમાં મંદીરના પુજાપાઠ વખતે મુસીકી (ગાતું વગાડવું) ખાત્રી પુર્વક જરૂરી છે. પરંતુ બહાર (મંદિર સિવાયના સરીઆમ રસ્તાઓ ઉપર) ધર્માનુસાર મુસીકી (ગાવા વગાડવા)ની જરૂરી નથી. તો પછી આ હઠ માટે આટલી હઠ કેમ છે? મારો વિચાર છે, કે હજુ કાંઈ પણ ગયું નથી. હિન્દુઓને આવા કામથી દૂર રહેવું જોઈએ, કે જે મારા મત પ્રમાણે આ કહેવાતા હઠ માટે બેવકૂફી ભરેલી જીદ છે. અને એજ પ્રમાણે હું મુસલમાનોને પણ સલાહ આપીશ, કે તેઓએ પોતાની હઠ ધર્મીવાળી ચાલને બદલી નાખવી જોઈએ. તેઓને હવે આ વિચારથી પરહેઝ કરવો જોઈએ કે મઝહબી તઅસ્સુય કે હઠથી જન્મત મળે છે. (ખેશીક ઇસ્લામની સંમળ, કુક અને શિકની વિરૂદ્ધતા સરખી હુકમોની તાબેદારી, સારા કામોની વિશેષતા અને પવિત્રતા અને સિધાપણું ઇખ્તિયાર કરવાવાળા જન્મતના હકદાર છે. જેથી આ કહેવાતા તઅસ્સુય અને હડનો અભિપ્રાય અને આરોપ મુસલમાનો ઉપર મુકવો ખોટો છે.)

મસ્જિદની સામે વાજીત્રો વગાડવાના સવાલ ઉપર શાસ્ત્રીએ કહ્યું કે હિન્દુઓએ ફક્ત આ બીનાને લખને (વાજીત્રો) અંધ કરી દેવા જોઈએ, કે મુસીકી (ગાતું વગાડવું) હિન્દુ ધર્મમાં તેજ વખતે જરૂરી છે, કે જ્યારે કોઈ મંદીરમાં મૂર્તિની સામે પુજા થતી હોય પણ જ્યારે મૂર્તિ સરખસ સાથે કાઢવામાં આવે, તો વાજીત્રો તેને માટે એક જરૂરી અંશ નથી. હિન્દુઓએ કેવળ વહેબી વાતોને રંગી રજતું ગાન ન કરવું જોઈએ. મસ્જિદ સામે વાજીત્રો વગાડવાની હઠ કરવી, તે અત્યંત બેવકૂફી ભરેલું અને દીવાનાપણાનું કાર્ય છે. જેથી હું હિન્દુ, લીડ-રોથી દરખાસ્ત કરીશ, કે તેઓ આનાથી બચે અને એમ નક્કી માની લેય, કે હઠ કરવાથી ન તો તેઓ દેશની ઉત્તમ સેવા કરી રહ્યાં છે, અને ન તો ધર્મની.

નોટ:-શાસ્ત્રી સાહેબનો અભિપ્રાય દીલ્લીથી પ્રગટ થતાં અઠવાડીક “અલ અમાન” પત્રના પૃષ્ઠ (૮) નંબર (૪૧) ના ઉપરથી નક્ક કરવામાં આવ્યો છે. તેમજ કાઉન્સમાં લીધેલા શબ્દો અમારા તરફથી છે.

જી. એચ. શેખ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૭૬૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ સુરતના ૧૨૬ લાઈસેન્સે

તથા અર્થતો ધડા

વિષય ૨/૧૩૭૬૮ : ૪૮૦/૧૨.૨૦૧૪.

વાળાં અને હિંદુ.

થોડાક વકત થયો મુંબઈની હાઈકોર્ટના એક ઓનરેબલ હિંદુ જસ્ટિસે પોતાના ખરા અંતઃકરણના વિચારો ઝાહિર કરતાં કહ્યું હતું કે: “ધર્મની રૂએ હિંદુઓને આ હુક નથી કે બાહ્યરોમાં વાળાં વગાડતાં ફરે અને ધાર્મિક સરઘસોના બહાના હેઠળ પોતાની પડોશી કવમોની શાંતિમાં ખલલ કર્તા થઈ પડે. હિંદુઓની પૂજા પાટની જગ્યા, તેમના મંદિર અને શિવાલયો છે, એવી પવિત્ર જગ્યાઓને છોડી ગલી કુચોમાં ભક્તિના ઓઠાં હેઠળ વાળાં વગાડતાં ફરવું. એના સિવાય કોઈ અર્થ નથી રાખતો કે નકામી હો હાથી પોતાની પડોસી કવમોના દિલ દુઃખાવી તિરસ્કાર અને અશાંતિ ફેલાવવાના કારણ રૂપ અને.

હવે એક બીજા હિંદુ સત્યવાદીએ—જેમનું નામ નરેન્દ્રનાથ ચેતરજી છે.

એક સચોટ લેખ પ્રગટ કરાવ્યો છે જેમાં તેઓ આ વિષય ઉપર વિદ્વતા પુર્ણ વિવેચન કરતાં લખે છે કે: આર્યોની આ ઝિદ છે કે વાળાં વગાડવાં, એ હિંદુ ધર્મનો એક ખાસ ફરમાન છે અને મસ્જિદો સ્થાને વાળાં વગાડવાનો અમારો ખાસ હુક છે...આ માત્ર એક હુડહુડતું અસત્ય છે. શું એનુંજ નામ ભક્તિ છે કે તે મહાન હસ્તીની પૂજા એવી રીતે કરવામાં આવે કે બીજા ધર્મોના ભક્તાલયોમાં છિન્ન વિછિન્નતા નાખવા માટે અમે વાળાં વગાડતાં ફરીએ? સઘળા ધર્મોની સિદ્ધાંતિક માન્યતા છે કે ખુદાનું ઘર શાંતિ અને રક્ષણનું ઘર હોય છે. ઇસ્લામની શરીઅત, હિંદુ શાસ્ત્ર અને ખ્રિસ્તીઓની બાઇબલ માં કોઈ પોતાના અનુયાયીને ઈજાઝત નથી આપતું કે જ્યારે ઈબ્રાહિમના પ્રસંગે, ઈબ્રાહિમ કરનારાઓને સંપુર્ણ શાંતતા અને એકાંતની ઝરૂરત હોય છે ત્યાં વાળાં વગાડીને તેમના ધ્યાન અને વિચારોને છિન્ન વિછિન્ન અને આકુળ વ્યાકુળ કરતા ફરે.”

હિંદુઓ અને મુસલમાનોની લાંબી મુદ્દતની ખેંચતાણ અને આર્થિક સમાજની જોશબેર ચળવળો જે ધર્મથી સંકડો કોસ દુર છે—અને તેમના ખોટા પ્રચારકોના ઉશ્કેરણી ભર્યા ભાષણો—જે ધાર્મિક દગાબાઝીનો

વેશ પહેરીને ચારે કોર અશાંતિ ફેલાવતા રહે છે—તેઓજ એ પરિણામોના નેખમદાર છે, જેઓ મસ્જિદો અને મન્દિરોની નષ્ટતા અને અપમાનની શીકલમાં ઝાહિર થઈ રહ્યા છે.

એજ રાજદ્વારી પારધીઓ એટલે આર્ય પ્રચારકો સામાન્ય જનના રાજદ્વારી અને આર્થિક જીવનને પોતાના પ્રયત્નો અને કાવત્રાની જાળમાં એવી બે દર્દીથી ફસાવી રહ્યા છે કે ઉર કરોડ અભાગ્યા હિન્દીઓના જીવન માત્ર ભયમાં પડી ગયા છે અને એનો અસલ હેતુ એના સિવાય બીજો કંઈ નથી કે ઇસ્લામ અને હિન્દુ ધર્મના અચળ અને અડગ હેતુઓને નષ્ટ કરી દઇ નાસ્તિકોના હેતુઓને પ્રસારે પ્રિય વાંચકો પોતેજ એની તુલના કરી લે કે આર્ય સમાજોની કિંતા અંગેઝી ક્યાં સુધી હુક પર છે ?

—અમીંદાર.

(સુરતથી પ્રગટ થતા અઢવાડિક પત્ર મુન્સિફ પૃષ્ઠ પહેલું અને નંબર ૭ ઉપરથી આ નકલ કર્યું છે.)

૭૮૬

મસ્જિદ આગળ થઈ વાજાં વગાડતાં પસાર થવા માટેનો જાહેર રસ્તાનો સવાલ.

જમણ વખતે તથા ધાર્મિક કાર્ય વખતે હોંદુ ભાઈઓ મુસલમાનોને જાહેર રસ્તે જતાં રોકે છે તે રૂઢી.

પીર મોટામીયાં સાહેબ શું કહે છે.

માંગરોલની ગાદીવળા માતાના પીર મોટામીયાં સાહેબ હોંદુ મુસલમાનોને બોધ આપતાં કહે છે કે હોંદુ મુસલમાન બન્ને એક

જન્મ ભુમીમાં ઉછરેલા હોવાથી દરેકે એક બીજાને ખીયાલ રાખીને ચાલવામાં ફાયદો છે. આજકાલ મજ્જુલ આગળથી વરસાડો લઈ જતી વખતે વાળાં વગાડવાના સવાલને હીંદુભાઈઓ તરફથી જોઈ દેવામાં આવે છે. અને એમ કહેવામાં આવે છે કે સરીઆમ રસ્તા ઉપર થઈને વાળાં વગાડતાં જતાં હીંદુઓને રોકવાનો મુસલમાનોને કાયદેસર કાંઈ હક નથી કેમકે સરીઆમ રસ્તો એ ઉધાડો રાજમાર્ગ છે અને બધાને ત્યાંથી પસાર થવાનો હક છે એટલે હીંદુઓ પણ ત્યાંથી વાળાં વગાડતાં ગમે ત્યારે વગર રોક ટોક પસાર થઈ શકે છે. મુસલમાનો કહે છે કે મજ્જુલ એક ખુદાની બંદગી કરવાની જગા છે જ્યાં ખુદાની આર્થના કરવાને માટે લોકોનું ચિત્ત બંદગી તરફ ચોટલું રહે તેટલા માટે હીંદુભાઈઓ એક બે મીનીટ વાળુ બંધ રાખીને બસે ત્યાંથી પસાર થવાનો પોતાનો સાર્વજનિક હક હમેશાં બોગવે. મજ્જુલમાં પાંચ વખતની નમાજ સિવાય બીજા વખતે પણ લોકો ત્યાં નમાજ પઢવા હમેશાં આવતાજ રહે છે કારણ કે જે લોકો નમાજના નીમેલા વખતે બધાઓ સાથે કામકાજના લીધે કે બીજા કોઈ કારણે જમાતમાં વખતસર સામીલ થઈ શકતા નથી તે બીજે ગમે તે વખતે પણ મજ્જુલમાં આવીને પોતાની નમાજ ગુજરે છે. આ એક ખુદાની પ્રત્યક્ષ બંદગી માટે માત્ર બેજ મીનીટ વાળાં બંધ રાખવાનો સવાલ છે કાંઈ રાજમાર્ગનો સાર્વજનિક હક નાબૂદ કરવાનો સવાલ નથી. બસે હીંદુભાઈઓ તમામ રાજમાર્ગથી દીવસમાં સેકડો વખત પોતાની મરજી માફક પસાર થાય અને પોતાનો જવા આવવાનો સાર્વજનિક હક સાચવે એમાં મુસલમાનો તેમને જરા પણ રોકવા માગતા નથી. જો તેમને તે રસ્તે જતા રોકવાનો કે તેમના જવા આવવાના સાર્વજનિક હક ઉપર જરા પણ અંકુશ મુકવાનો સવાલ હોય તો તે વાત જુદી છે મુસલમાનો તો તેમને તમામ સરીઆમ રસ્તે પસાર થવા દેવાને તદ્દન રાજ છે.

માત્ર તેઓ તો એટલુંજ કહે છે કે જો હીંદુભાઈઓ સાર્વજનિક રસ્તા ઉપર થઈને જવા આવવાનો પોતાનો હક અચળ છે એમ દલીલ કરે તો તેમાં મુસલમાનોને કાંઈ વાંધો નથી. પણ મુસલમાનો એવો સાર્વજનિક હક પોતાને માટે પણ અચળ સમજે તો ઇન્સાફની નજરે જોતાં હીંદુભાઈઓ તેમને ના કહી શકે નહીં. તેમજ તેમને સરીઆમ રસ્તે જતાં કોઈ પણ વખત રોકી શકે નહીં. કોઈ પણ વખતે કોઈ પણ

માણસને સરીઆમ માર્ગનો કે તેના કાંધ પશુ ભાગનો ઉપયોગ કરતાં ગમે તે સંજોગમાં કાંધથી રોકી શકાય નહીં એવું હિંદુભાઈઓ સારી રીતે સમજે છે અને મસ્જિદ આગળથી પસાર થવામાં પશુ પોતાના હક માટે તેઓ એજ દલીલ કરે છે ત્યારે મુસલમાનો એમ કહે છે કે હિંદુભાઈઓ પોતાના ધર આગળ સારા માઠા પ્રસંગે હમેશાં સરીઆમ રસ્તો ઘેરે છે અને યજ્ઞ, હવન, લગ્નની ચોરી કે જમણુવાર માટે જગા રોકી મુસલમાનોને તે રસ્તે જતા અટકાવે છે અને ખીજે રસ્તે થઈને જવા દખાણુ કરે છે. આથી મુસલમાનો તેમનો ખીયાલ રાખી તે રસ્તે નહીં જતાં ખીજા રસ્તે જાય છે, તેમને ગમે તેવા અગત્યના દીની-ધાર્મિક કામ માટે ત્યાંથી જલદી જવાનું હોય છે તો પશુ હિંદુ ભાઈઓના રોકવાથી તેઓ ત્યાંથી નહીં જતાં ખીજે રસ્તે વગર બોલે ચાલ્યા જાય છે, અને હિંદુ ભાઈઓને રાજી રાખે છે, તેઓ એ તો સમજે છે કે સરીઆમ રસ્તે જતાં મુસલમાનોને રોકવાનો હિંદુઓને જરા પશુ હક નથી છતાં તેઓ હિંદુભાઈઓના આ આભડછેટના રિવાજને માન આપી ખીજે રસ્તો લે છે. એ રસ્તે થઈને હિંદુભાઈઓના જાતી ભાઈઓ કે ગંઢા જનાવરો ગમે તેટલા જાય તો વાંધો હોતો નથી પણ મુસલમાનોને તે વખતે અડકાય નહીં તેથી તે રસ્તે જતા રોકવામાં આવે છે.

કદાચ એમ કહેવામાં આવે કે આવી જગા મ્યુનીસીપાલિટી કે ગામ પંચ તરફની પરવાનગીથી ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે તો તેના જવાબમાં એમ કહો શકાય કે જિન પરવાનગીથી અમુક જગા વાપરવાનો ગુનહો લાગુ ન પડે તેમજ તે જગા વાપરવાની પરવાનગી મળી એટલે તે જગા વાપરવા માટે મ્યુનીસીપાલિટીનો કે ગામ પંચનો કાંઈ માણસ નિયમ પ્રમાણે વાંધો લઈ કેશીયત કરી ભાડું કે ખીજા લાગત લાગુ ન પાડી શકે તેટલા માટે પરવાનગી હોય છે, કાંઈ ખીજાઓને તે રસ્તે જતા રોકવા માટે હોતી નથી. કારણકે મ્યુનીસીપાલિટીને કે ગામ પંચને કાંઈ પશુ માણસને સાર્વજનિક રસ્તે થઈને કાંઈપણ વખત જતાં રોકવાનો કાયદાથી અખત્યાર નથી. પરવાનગી ફક્ત તે જમીનનો ઉપયોગ કરવા પુરતી આપવામાં આવે છે, ખીજાઓને ત્યાંથી જતા આવતા રોકવાની આપવામાં આવતી નથી. પોતાને તે વખતે નહીં અડકવા જેવા સમજી તે રસ્તે જતા રોકવામાં આવે છે તથા પોતાના સરીઆમ રસ્તે

જવા આવવાના સાર્વજનિક હક ઉપર દેખીતો અંકુશ મુકવામાં આવે છે એવું મુસલમાનો જાણે છે તો પણ હિંદુભાઈઓની તે રીતને ખાતર તેઓ તેમનું કહેવું માથે ઉઠાવે છે. અને જરા પણ જીદ નહીં કરતાં પોતાને ગમે તેટલી અગવડ હોય છતાં તેમની જમવા જેવી નાની ખાતરમાં પણ આડે નહીં આવતાં ચુપચાપ ખીજે રસ્તો શોધી લે છે. આ માત્ર તેઓ હિંદુભાઈઓના ખીયાલને ખાતરજ કરે છે; નહીં તો તેમને તે રસ્તે ચમને પસાર થવાનો ફરેક હક છે એવું તો તેઓ સારી રીતે સમજે છે. હિંદુભાઈઓની આવી રીતોમાં પણ મુસલમાન ભાઈઓ તેમનું કહેવું માને એમાં કોઈ ખતનો વાંધો નથી કારણ કે તેઓ પણ આપણા ભાઈ છે. પણ હિંદુભાઈઓએ પણ તેજ પ્રમાણે મુસલમાન ભાઈઓની રીતોનો ખીયાલ રાખવો જોઈએ એવું તેઓ વાસ્તવિક રીતે ધમ્મજી શકે અને તેથીજ તેઓ એવું ચાહે છે કે હિંદુભાઈઓ મસ્જિદ આગળ વાજાં નહીં વગાડવાની જે અસલ રીત છે તેનો ખીયાલ રાખે.

મસ્જિદ આગળ વાજાં નહીં વગાડવાની રીત હિંદુભાઈઓ ધ્યાનમાં ન રાખે અને મુસલમાનોને ખામુંખા તેમની બંગ્લીમાં ખસલ નાખવા જેવું કરે તો પછી મુસલમાનો જે હિંદુ ભાઈનો વરઘોડો હોય તેના ધર આગળ યજ્ઞ, હવન, લગ્નની ચારી કે જમણને લીધે જાહેર રસ્તાઓમાં જગા રોકેલી હોય ત્યાં ચમને પોતાના સાર્વજનિક હક પ્રમાણે ગમે તે વખત ગમે તે ભાગમાંથી જવા ખાહેશમંદ થાય તો હિંદુભાઈઓથી આઠા આવી શકાય નહીં. વળી હિંદુભાઈઓના કોઈ દેવનો વરઘોડો હોય અને તે વરઘોડો હિંદુભાઈઓ પોતાના સાર્વજનિક હકની રીતે વાજાં વગાડીને મસ્જિદ આગળથી પસાર કરવા માંગે અને તે વખતે મુસલમાનો તે સરીઆમ રસ્તા ઉપર પોતાના સાર્વજનિક હક પ્રમાણે ત્યાં જવા આવવાનું ચાલુ રાખે અને તેમ કરવામાં દેવની પાલખીને તેમનો સ્પર્શ થાય, અથવા કોઈ મુસલમાન હિંદુભાઈઓના તે દેવનું અપમાન કરવાના ધરાહથી નહીં, પણ તે દેવનું રૂપ જોવાની જીજ્ઞાસાથી જાહેર રસ્તા ઉપર પોતાનો જવા આવવાનો હક સમજીને તે દેવની પાલખીની લગોલગ આવી જાય તો હિંદુભાઈઓ તેને આભડકેટનો સવાલ લાવી રાજમાર્ગ ઉપર રોકી શકે નહીં; કારણ કે આભડકેટ જાહેર રસ્તા ઉપર ચાલી શકે નહીં એક દેડ કે ચમાર કોઈ આઠાણુ કે વાણીખાને જાહેર રસ્તા ઉપર આડે તો તે કાંઈ ગુન્હો ગણાઈ શકે નહીં કે તેને માટે તેના ઉપર

ફરીયાદ માંડી શકાય નહીં. જ્યારે ઢેડ કે અમારના જાહેર રસ્તા ઉપર અડકવાથી ગુન્હો ગણાઈ શકે નહીં તો પછી મુસલમાનોના અડકવાથી તે શી રીતે ગુન્હો ગણાઈ શકે તેનો વિચાર કરવાનો છે. વળી દેવની પાલખી પોતાનો સાર્વજનિક હક સમજી સરીઆમ રસ્તાનો ઉપયોગ કરવા નીકળે તો તેનાથી ખીજાઓના હકનો ઈનકાર થઈ શકે નહીં. આભડછેટ એ પોતાનો ખાનગી સવાલ ભણે હોય અને હીંદુભાઈઓ પોતાની ખાનગી જગ્યામાં ભણે પાળે, એમાં કોઈને વાંધા જેવું નથી પણ જાહેર જગ્યામાં તેને માટે ખીજાઓ ઉપર તેમનાથી કબ્જા થઈ શકે નહીં. આ વાત તો તેમના નેતાઓ અને સરકાર પણ ખુદસી રીતે જણાવે છે કે આભડછેટ જાહેર જગ્યામાં ચાલી શકે નહીં. હીંદુ આગેવાનો જે ઢેડાઓ સાથે આભડછેટ મટાડવા માગે છે તે તો તેમને હીંદુઓના મંદિરોમાં દાખલ કરવા તથા હીંદુઓના કુવાઓમાંથી તેમને પાણી ભરવાની છુટ આપવા બેરથી હિમાયત કરે છે અને તેનો અમલ પણ તેઓ કરાવી રહ્યા છે. જ્યાં ઢેડાઓ સાથે જાહેર કે ખાનગીમાં આભડછેટ રાખવાનું જુરૂં સમજવામાં આવતું હોય તો પછી મુસલમાનો સાથે તે સાફ હોઈ જ શી રીતે શકે ? આભડછેટની વાત હીંદુભાઈઓએ તોડી નાખેલી હોવાથી તેમજ તે જાહેર જગ્યામાં કોઈપણ જાતના સરકારી ગુન્હાવાળી નહીં ગણાતી હોવાથી દેવની પાલખીને તે વખતે રાજમાર્ગ ઉપર અડકવાથી મુસલમાનો ઉપર કોઈપણ જાતનો દોષ મુકી શકાશે નહીં. આ થશે હીંદુભાઈઓના મસ્જિદ આગળથી વાજાં વગાડતાં પસાર થવા માટે સાર્વજનિક હક માંગવાનું પરિણામ.

જો હીંદુભાઈઓ પોતાનો સાર્વજનિક હક સરીઆમ રસ્તા ઉપરથી પસાર થવા માટેનો માગતા હોય તો તેમણે ઇન્સાફને ખાતર મુસલમાનોને પણ તેમનો તેવો હક આપવા કબ્જુલ થવું જોઈએ. જો ઇન્સાફને ધ્યાનમાં રાખવામાં આવશે તો કદી તકરાર થશે નહીં. ઢેડાઓને હીંદુ મંદિરોમાં દાખલ કરવાની હીંદુ નેતાઓ હિમાયત કરે છે તો મુસલમાનો માટે તો પછી સવાલજ રહેતો નથી. આવું હોવા છતાં પણ મુસલમાનો હીંદુ ભાઈઓ ઉપર આ વિશે કાંઈ ખામુંખા દબાણ કરવા માગતા નથી. આ વાતને તેઓ હીંદુભાઈઓના ખીયાલ ઉપર છોડે છે.

મસ્જિદ આગળ વાજાં વગાડતાં પસાર થવાની ખાખતમાં ખુદાની બંદગી કરનારાઓને એ મીનીટ શાંતીની સવડ કરી આપવાનોજ માત્ર સવાલ છે.

કોઈ કોઈમાં જ્યાં સંસારિક કેસો ચાલે છે ત્યાં, કોઈ નિશાળમાં જ્યાં સંસારિક શિક્ષણ ચાલે છે ત્યાં, અથવા કોઈ પંથ કે સભામાં અમુક વહેવારિક બાબતોનું કામ ચાલે છે ત્યાં બીજો ઘોંઘાટ થાય તો તે અપ્રિય થઈ પડે છે તો ખુદાની બંદગીનું કામ ચાલતું હોય ત્યાં આવો ઘોંઘાટ વધારે અપ્રિય થઈ પડે એ સ્વભાવિક છે. માણસનું મન એક ભડકણ ઘોડા જેવું છે તેથી તેને એકચિત અને સ્થિર રાખવા શાંતીની ધણી જરૂર પડે છે. કોઈ માણસ જ્યારે પ્રણયામનો પ્રયોગ કરે છે ત્યારે મનની શાંતી માટે હીંદુ શાસ્ત્ર ખાસ બલામણુ કરે છે. જ્યાં સુધી તેનું મન મહાન યોગી-ઓના જેવું અતિ બળવાન થયું નથી ત્યાં સુધી વાતચાતમાં ભડકી ઉઠે છે જેથી આગળ વધવામાં ધણેજ અંતરાય પડે છે. પણ જ્યારે તેનું મન નિરંતર શાંતીમાં રહી પ્રયોગો કરવાથી સ્થિરતા મેળવી લે છે ત્યારે તે એકચિત રહે છે. કારણ કે તે ધણે વખત શાંતીનો લાભ લઈ તેમાં પ્રયોગો કરીને અતિ બળવાન થઈ જાય છે. તેની આગળ વાજાં તો શું પણ માટી માટી તોપો ફોડા તો પણ તે અસ્થિર કે ચલિત થતું નથી. આવું મન કોઈ દરેકનું હોતું નથી. સાધારણ માણસોનું મન તો સાધારણજ હોય છે. તેને ચકલીનો અવાજ અસ્થિર અને ચલિત બનાવે છે તો પછી વાજાંઓનું શું પુછવું? માટે આવા સામાન્ય લોકોના બંદગીના પ્રયોગો માટે તો શાંતીની ખાસ જરૂર છે. આ તો ખાસ ખુદાની બંદગી કરવા માટે ફક્ત એ મીનીટ શાંતીની સવડ કરી આપવાનો એક અતિ પુન્ય બરેસો સવાલ છે. અને હીંદુશાસ્ત્ર તેને માટે ખાસ બલામણુ કરે છે.

હીંદુભાઈઓ જે મનની સ્થિરતા અને એકાગ્રતાની મહત્તા સમજે છે તેઓ બંદગી માટે મનની શાંતી હોવીજ જોઈએ એવું સારી પેઠે સમજી શકે છે. એમની આગળ આ કોઈ નવી બાબત નથી. માલિકની બંદગી કરનારાઓને શાંતીની સવડ કરી આપવાનું મહત્વ તેઓ સમજી શકે છેજ. વરઘોડા વખતે હુમથી વાજાં વાગે છે પણ જ્યારે સામેથી કોઈ શેડીઆની ગાડી આવે છે અને તેનો ઘોડો જરા ભડકવા જેવો દેખાવ કરે છે તો તરત રસપૂર્વક વાગતાં મંગળ વાજાં બંધ પાડી કંઈ તેને શાંતીથી આગળ વધવાની સવડ કરી આપવામાં આવે છે એવો અમલ કરનારા હીંદુ ભાઈઓ મસ્જિદમાં માલિકની બંદગી કરનારાઓની બંદગીમાં જાણી જોઈને ખલલ નાખી તેમની

પરમ શાંતીનો ભંગ કરી તેમને ખુદાથી વિખુટા કરવા તૈયાર થાય એ એમના શાંતી પ્રીય મનને કદી પણ રચીકર હોય નહીં. આ વાત દેખા દેખીજ થતી હશે એમ મનાય છે. તો પણ આપણા પ્રભુ ભક્ત હિંદુભાઈઓ મુસલમાનોને ખામુખા ખુદા સાથે મન લગાડતાં રોકવા માગે તો તેમની મરજી. તેમને વધુ શું કહી શકાય ? પોતાના મનને ખુશ કરવા માટે હવા ખાવા જતા એક શેઠીઆના તોફાની ઘોડાને વાજાં બંધ કરી શાંતીથી આગળ વધવા સ્વડ કરી આપવાથી વાજાંનો કે સરીઆમ માર્ગનો હુક જતો રહેતો નથી તો પછી ખુદાના હુકમથી ખુદાની બંદગી તરફ લાગેલાઓને શાંતીથી આગળ વધવા બે મીનીટ માટે સ્વડ કરી આપવામાં પોતાના તેવા હુકને બાધ આવે છે એમ જો આપણા હિંદુભાઈઓ માનતા હોય તો ભણે. એમાં આપણે તેમને વધારે શું કહી શકીએ ? જે કેમ પ્રભુની પ્રાર્થનાનું મહત્વ સારી રીતે સમજતી હોય અને જે આત્માનો સાક્ષાત્કાર કરવા પ્રાણયાત્રાને એક ધણીજ જરૂરનો વસ્તુ ગણતી હોય તેના આગળ મનની શાંતીનું કથન કરવું એ દરિયામાં પાણીનો એક લોટો નાખવા જેવું છે. આ છે મુસલમાન ભાઈઓનું નિવેદન. હિંદુભાઈઓની મરજીમાં આવે તો તે સ્વીકારે અને ન મરજીમાં આવે તો તે પગ તળે રગદોળીને ફેંકી દે જેવી તેમની મરજી. મુસલમાનો તો ગમે તે રીતે ખુદાની બંદગી કરશે પણ ફક્ત એટલુંજ થશે કે મનની શાંતી અને એક ચિત્તનો લાભ જે તેઓ હમેશાં વાજાં બંધ રાખવાથી મેળવી શકે છે તેજ માત્ર મેળવી શકશે નહીં જો આથીજ હિંદુભાઈઓને સંતોષ થતો હોય તો ભણે. એમ થવા દો. પણ આપણે કહીશું કે આ જે જીદ થાય છે તે માત્ર કેટલાક ભડકાવનારાઓની બાજીઓ છે માટે બંનેએ વિચાર કરવાનો છે.

જો હિંદુભાઈઓ જીદ ઉપર આવશે તો મુસલમાનો પણ જીદ ઉપર આવશે અને મામતો ખરાબ થઈ કુસંપ પેદા થશે કુસંપથી કદી ફાયદો થયો નથી કે થવાનો નથી. માટે બંનેએ વિચાર કરીને ચાલવા-માંજ લાલ છે. જો બંને પોતાના આવા સાર્વજનિક હુક શોધતા જીદ ઉપર જશે તો મામતો વધારે ખેદકારક થવા પામશે અને વિખવાદ વધશે. માટે ખુદાને યાદ કરીને ચાલવાનું છે કે વાત આગળ નહીં વધતાં આટલેથીજ અટકે. હું એક ફકીર માણસ છું અને બંનેનો દાસ છું, એકને કહેવાને હું લાયક નથી પણ જ્યારે મામતો દીવસે દીવસે બગડતો

જમ છે ત્યારે આટલું વખવાની હીંમત કરી છે. મારા હીંદુભાઈઓ ધણી હિંદી સમજ અને વિવેક બુદ્ધિવાળા હોવાથી તમને હું એક અપીલ નમ્રતાથી કરું છું, અને સાથે સાથે મુસલમાન ભાઈઓને પણ એવી અરજ કરું છું કે બંનેએ હળી મળીને આ વાતનો કાંઈ સારો ઉકેલ કહાડવો કે વધારે કડવાસ થવા પામે નહીં. વધારે શું લખુ ? વિગેરે પીર સાહેબ જણાવે છે.

આ વિષય ઉપર પીર સાહેબ જેવો ખુલાસો કોઈએ કર્યાનું જણવામાં આવ્યું નથી અને આ એક અગત્યનો સવાલ છે તેથી ભાઈઓની જણ માટે ખાસ બહાર પાડવામાં આવ્યો છે. જો લાઈઓ વિચાર કરશે તો તમામ કોમી ઝગડા મટી જશે અને સરકારની મુઝવણી પણ દૂર થશે.

તા. ૬-૬-૧૯૨૬ }
મા. સુરત હરીપુરા. }

લી. સૈયદ ફૈઝહુસેન

એડીટર—કુલ્દિકાર.

એક જરૂરી ઈલિતમાસ.

મુકર્મ વાંચકો ! પ્રગટ કરેલા તમામ લખાણોમાં વાંચકો સંબંધી મુળ મુદ્દાઓ અને દલીલો અતિ ઉત્તમ દંડનોડ અને પ્રસંસાપાત્ર છે. અને તેને લઈને જ અમે એ તેઓને અત્રે સ્થાન આપ્યું છે. પણ લખાણોના શબ્દો શબ્દથી શરીર અત્ત અનુસાર હમારે સંમત થવું, અગત્યનું અને જરૂરી નથી. અને જો એમાં દીની ખ્યાલથી કોઈને કાંઈ શંકા કે એતેરાઝ હોય, તો તેની જોખમદારી અને જવાબ દેહી લેખકો ઉપરજ છે. ઉપરના લખાણમાં ઠેકાણે ઠેકાણે “ હિન્દુભાઈઓ ” વિગેરે શબ્દો મોજુદ છે. જે કેટલેક અંશે માર્ગ ભુલેલી ગેરકોમોની સમજણ અને શિખામણના ખ્યાલના અંગે લખવામાં આવ્યા હશે. જો એ સિવાય ખીજા સાહેબોના લખાણોમાં પણ એવા શબ્દો ટેવને લઈને હોય છે. આ સર્વ પાક શરીરતના હુકમો પ્રમાણે છે, કે તેની વિરુદ્ધ છે ? અને એહલે ઇસ્લામ અને સાહેબે હમાન માટે આવું લખવાની પાક શરીરતમાં રહ્યા છે, કે નહિ ? તે સર્વ હલમવાળાઓ અને શરીરતથી વાકેફગારો સારી રીતે જાણે છે. દુન્યાની રૂએ જેવામાં આવે, તો હિન્દુ પોતેજ આનો ઇન્કાર કરે છે. જેની સામિતી અને દિલાસા માટે તાબ

૮-૯-૧૯૨૭ નો અનેસો તાજો બનાવ શાક્ષી પુરે છે. મજકુર તારીખે અંબાજી રોડ લુહાણા બાટીઆની વાડીમાં તેઓના કહેવા મુજબ પ્રમંડ સભા મેં કલેક્ટર સાહેબનો મસ્જીદો પાસે વીસ વીસ કદમના અંતરથી પાંચ મંજીરા સિવાયના વાજીત્રો અને મસ્જીદના દરવાજાની પહેળાઇમાં સદંતર વાજીત્રો બંધ કરવાનો હુકમ (જહેરનામું) રદ કરવા અને હિંદુઓ તરફથી દરખાસ્ત અને કોશિશો કર્યા છતાં પણ તે જહેરનામાને કાયમ રાખવા ઉપર દિલગીરી અને હિંદુ ધર્મનું અપમાન ગણી અણુગમે પ્રદર્શિત કરવા અને કલેક્ટર સાહેબની બદલી કરાવવા વિગેરે બાબતોને લઇ એક મેમોરીઅલ મોકલવા મળી હતી. તેમાં શાહેરલાલ પારેખના વ્યાખ્યાન દરમ્યાન “મુસલમાન લાઇઓ” કહેવામાં આવતાં સમાજનોએ પ્રયુક્તરમાં શું કહ્યું? તા. ૮-૯-૧૯૨૭ ના યુજ્જરાત મિત્રના વધારા નંબર બેમાંથી જરૂરી વાક્યોનો ઉતારો તેનાજ શબ્દોમાં નીચે મુજબ છે, તે જુઓ.

“મુસલમાનલાઇઓ શબ્દ વાપરતા સલાના ધણા માણસો બોલી ઉઠ્યા, કે તેઓ અમારા લાઇઓ નથી. અત્રે ધણા ઘોંઘાટ વધી ગયો હતો.”

આ શિક્ષણ આપનારા બનાવથી ઇશ્વરત પ્રાપ્ત કરી શરીઅત સિવાય દુન્યાના કાર્યે પણ અમેને આશા છે, કે મુસલમાન લાઇઓ પણ હિંદુઓને “હિંદુલાઇઓ” કહેવા અને લખવાથી દુર રહેશે. કારણ કે જે કોમ “મુસલમાનલાઇઓ” ના શબ્દો સાંભળીને પણ પસંદ ન કરે, તો તેઓને ભાઇ કહેવું, અથવા પોતાના લખાણોમાં લખવું, શરીઅત અનુસાર અને દુન્યા અંગે પણ તે બહેતર નથી.

“માનો ન માનો ઇસ્કા તુમ્હે ઇખ્તિયાર હય,
હમ નેકોબદ જનાબકો સમજાએ જાતે હય.”

જી. એચ. શેખ.

શાંતિનો સંદેષ !

હઠધર્મિને ત્યાગો !

ધાર્મિક ફરમાનને અનુસરો.

મુસ્લિમ વિગેરેના હિન્દુ આર્ય લીડરો અને સંગઠનીઓ ! જો તમે પોતાને અકલવાળા, સમજદાર, પરિણામને લક્ષમાં રાખનાર, મુલેહ અને ઈન્સાફના સાચા હિમાયતી, ફિત્તા ફિસાદ અને અડચણોથી ખચવા બચાવવાવાળા શાંતિને ઉત્તમ સમજવાવાળા, દેશ અને ધર્મની સંભાળ અને સેવા કરવાવાળા, શરમાળ અને હયાદાર વિગેરે સર્વ ઈન્સાની લક્ષણોની ખુબીઓમાં સંપૂર્ણ પૂરા હોવ, એમ સમજતા હોવ, તો હઠધર્મિને તિલાંજલી આપો ! ધાર્મિક અને માણસાઈની જરૂરી ખુબીઓ અને કાર્યોને, હંમેશાની રાહતને, કોમી અને દેશની બહેતરીને હરગિઝ હરગિઝ ન ત્યાગો ! અકલ અને ન્યાયનું ખુન ન કરો ! સ્કેજ લક્ષ આપો ! વિચારો !! કે તમારા હિન્દુ ધર્મના પાકા અનુયાયી મદ્રાસ હાઈકોર્ટના જજ સ્વામી શાસ્ત્રી સાહેબ (૨) અને મુંબઈ હાઈકોર્ટના એક ઓનરેબલ હિન્દુ જસ્ટીસ અને (૩) આ બાબતમાં શત્રુની તરફદારી કરનાર હિન્દુ ધર્મના મોટા જ્ઞાની નરેન્દ્રનાથ ચેતરજીના લખાણોથી શું સિદ્ધ થાય છે ? શું તમારામાં તમારા ધાર્મિક જ્ઞાનથી કોઈ બંધુકાર છે, કે નહિ ? કારણ તમે મસ્જીદો સામે વાજી મો વગાડવા, મસ્જીદોનું અપમાન કરવા અને મુસલમાનોની ધાર્મિક લાજણીઓ દુઃખવવા, દુન્યાના વ્યવહારને છિન્ન જિન્ન કરવા, શાંત વાતાવરણમાં અશાંતિના બી વાવવાં, વિધ્નો ઉભા કરવા, હુલ્લુ ફિસાદમાં સામેલ થઈ સરકાર અને રૈયત બંનેને બેચેન અને પરેશાન કરવાં, મસ્જીદની બેઅદબીના પાપને અને સરકારી કાનૂનની વિરૂદ્ધતાને અત્યંત પુણ્ય અને લાભકારક ગણવાં વિગેરે વિગેરે કાર્યોને પોતાનો ધાર્મિક ફરજ અને પોતાનો અગત્યનો અને જરૂરી કહેવાતો હક સમજો છો, તો પછી સાધારણ હિન્દુઓની તો વાતજ શું કરવી ? પરંતુ અત્યંત

અફસોસ છે, કે ઉપલા કાર્યો ફક્ત તમે તમારી ઈચ્છાથીજ કરો છો, એવું નથી. પણ તમારી ધારણા મુજબ તમારી મહાસભાએ ઇસ્લામ-વિરૂદ્ધ મસ્જિદો સમક્ષ વાજત્રો વગાડી પોતાનો કહેવાતો હક કાયમ કરવાનો ઠરાવ પસાર કર્યો. જેને ટેકાડપે ટેકાણે ટેકાણે અવિચિત્ર અમલ થઈ રહ્યો છે. અને એજ સમયે જગ્યાએ જગ્યાએ હુદુદ્દ તુફાનના વૃક્ષો ઉગી નિકળ્યાં છે. અને શાંતિમય વિશાળ શહેરોમાં ખલલ ઉત્પન્ન કરી રહ્યાં છે. દ્વેષ અને વેર ભાવના મુળો એનાથીજ ધર કરી બેઠાં. ધાર્મિક નિતિઓમાં અને દેશની આબાદીમાં અનેક કપટો ઉત્પન્ન કરવાના એજ ગંભીર કારણો થઈ પડ્યાં. સોચો ! સોચો !! આ તમારી વર્તણૂકથી શું શું પરિણામો નિપજ્યાં, નિપજી રહ્યાં છે, અને હવે પછી નિપજશે ? ખચો ! ખચો !! અને પોતાના પ્રત્યેક હિન્દુને આ થકી બચાવો ! જીઓ ! જીઓ !! આના પરિણામો, એની અસરો અને એના ફળો અત્યંત કુષ્ટ હોઈ, હિન્દુ સમાજને વિધ્નરૂપ થઈ પડશે. તમારીજ જ્ઞાતિની ઉપર દર્શાવેલી મદ્રાસ, મુખ્ય વિગેરે જગ્યાઓની વ્યક્તિઓ, તમારી કોમના ઉત્તમ ભોળાઓ, તમોને અને તમારા આવા કાર્યોને શું કહી રહ્યાં છે ? મદ્રાસના શામી શાસ્ત્રી જજ સાહેબ તો સ્પષ્ટ કહી રહ્યાં છે, કે હિન્દુઓના ધર્મમાં “ મંદીરમાં મંદીરની પુનઃપાઠ વખતે મુસીકી (ગાવું વગાડવું) ખત્રી પૂર્વક જરૂરી છે. પરંતુ બહાર (મંદિર સિવાયના સરીઆમ રસ્તાઓ ઉપર ધર્માનુસાર મુસીકી (ગાવા વગાડવા) ની જરૂર નથી. (૨) મુસીકી (ગાવા વગાડવું) હિન્દુ ધર્મમાં તેજ વખતે જરૂરી છે, કે જ્યારે કોઈ મંદીરમાં મુર્તિની સામે પુજા થતી હોય. પણ જ્યારે મુર્તિ સરઘસ સાથે કાઢવામાં આવે, તો વાજત્રો તેને માટે એક જરૂરી અંશ નથી.” જેનાથી સાબિત થાય છે કે જે જ્ઞાતિઓ મુર્તિ-ઓને માને છે, તેની પુનઃ કરે છે તેજ હિન્દુઓ કેવળ મંદિરોમાં ગાવું વગાડવું ધર્માનુસાર કરી શકે છે. અને ધર્મ અન્વયે મંદીર મુકી મંદીરની બહાર એટલે સરીઆમ રસ્તાઓ વિગેરે ઉપર મુર્તિઓના સરઘસની સાથે ગાવું અને વાજત્રો વગાડવા હિન્દુઓ માટે જરૂરી અને અગત્યનું નથી. પછી ભલે તે મુર્તિવાળું સરઘસ હિન્દુઓનાજ મહોદ્વાઓમાં કેમ ન હોય ! અને જ્યારે હિન્દુઓને પોતાના મહોદ્વાઓમાંજ ગાવું વગાડવું જરૂરી અંશ તરીકે ન હોય તો પછી મસ્જિદોની સામે વાજત્રો વગાડવાને જરૂરી જણાવું, પોતાનો કહેવાતો હક સમજવો અને હિન્દુ મહાસભાએ તેને માટે ઠરાવ મંજૂર કરવો અને તમામ આર્ય હિન્દુઓનું

તેના ઉપર અમલ કરવો, તે સર્વ મદ્રાસ હાઇકોર્ટના જજ સાહેબ સ્વામી શાસ્ત્રીજીના ઉચ્ચારેલા શબ્દો મુજબ (૧) મુખર્ધિ બરેલી હઠ (૨) બેવકુફી બરેલી છઠ (૩) હીવાનાપણાનું કાર્ય અને (૪) હિન્દુ ધર્મની વિરુદ્ધ છે. અને મુખર્ધિની હાઇકોર્ટના ઓનરેબલ જસ્ટીસ સાહેબનાં કહેવા પ્રમાણે (૧) કવમોની સાંતિમાં ખજાજ કર્તા (૨) નકામી હોજા (૩) પડોસી કવમોના દિલ દુઃખાવી (૪) તિરસ્કાર (૫) અને અસાંતિ ફેલાવવા કારણ રૂપ અને. અને નરેદ્રનાથ ચેતરજીના જણાવ્યા મુજબ તે (૧) બેત્રીસ કરોડ અભાગ્યા હિંદીઓના જીવન માત્ર બચમાં (૨) મરજીદોનું અપમાન (૩) ખેંચતાણુ (૪) ચારે દોર અસાંતિ (૫) ધાર્મિક હગાખાઝી વિગેરે વિગેરે કરવા જેવું છે. જેનાથી આર્યોની ધમ્મા ધસ્ત્રામ અને હિન્દુઓના હેતુઓ નષ્ટ કરી પોતાની નાણિકપણાની ખાહેશોનો પ્રચાર કરવાની છે. અને એજ કારણે આર્ય ધર્મવાળાઓની તરફથી “સર્વ હિન્દુઓમાં વાજત્રો વગાડવાનો ખાસ હુકમ છે અને મરજીદોની સામે વાજત્રો વગાડવાનો ખાસ હુક છે,” એમ કહેવામાં આવે છે. જે કે પ્રત્યેક હિન્દુ સારી રીતે જાણે છે, કે આર્ય ધર્મના સ્થાપક પંડીત સ્વામી હયાનંદનું રચેલું પુસ્તક સત્યાર્થ પ્રકાશના મુકરર કરેલા ખાસ સિદ્ધાંતો અનુસાર મુર્તિ પુજકને અને મુર્તિ પુજને આર્ય સમાજસ્તો વેદોની વિરુદ્ધ ગણે છે. અને એજ કારણે છે, કે તેઓ મુર્તિઓને પુજતાજ નથી. અને વળી જે મુર્તિજ ન પુજે, મુર્તિ પુજને વેદોની વિરુદ્ધ ખોટો રિવાજ જાણે તે મંદીરમાંજ કેમ જાય ? અને જે જાણે તો પણ હિન્દુ ધર્મમાં મદ્રાસવાળા શાસ્ત્રી સાહેબના જણાવ્યા મુજબ વાજત્રો મુર્તિ પુજની સાથે ખાસ છે, અને આર્ય ધર્મવાળાઓની નજદિક મુર્તિ પુજ તો વેદોની વિરુદ્ધ અને ખોટો રિવાજ છે, તો પછી તેઓ માટે મંદીરમાં પણ આ થકી વાજત્રો વગાડવા વેદોની વિરુદ્ધ અને ખોટો રિવાજ સાબિત થાય છે, કે નહિ ? જરૂર થાય છે. અને એજ શાસ્ત્રી સાહેબના ધર્માનુસાર કોઈ પણ હિન્દુને મુર્તિઓના સરજસ સાથે બહાર સરીઆમ રસ્તાઓ ઉપર વાજત્રો વગાડવા ન જોઈએ. તો પછી મરજીદની સામેનો સવાજ તો ખાલીજ રહી શકેતો નથી. આ છે. હિન્દુઓની સ્થિતિ, તો પછી આર્ય સમાજસ્તોનું તો વર્ણનજ શું ?

ઓ સર્વ હિન્દુઓ ! આર્ય સમાજસ્તોના ઘોષાઓમાં ન આવો. તેઓ કેવળ ઇસ્લામ, ઓહલો ઇસ્લામ અને મરજીદોનું અપમાન કરવા ઉપરજ રાજ નથી. બલકે તમારા પોતાના, તમારા ધર્મના, ધાર્મિક સિદ્ધાંતોના અને મંદીરોનું

અપમાન અને વિશ્વંત્રતાના ખ્યાલમાં ગર્હ થયેલા અને સમયની શક્તિ ભેદે રહ્યાં છે ? આ સનાતની ધર્મીઓ ! અને આર્યો સિવાયના હિંદુઓ ! વહેવાસર આ હઠીલા આર્ય સમાજીઓને ત્યાગો ! તમારા ધર્મની આજ્ઞા ભુલો ! કોઈના બહે-કાવવાથી બચો ! અને મદ્રાસવાળા શાસ્ત્રી સાહેબની આજ્ઞાઓનું પાલન કરો ! અને મુંબઈના ઓનરેબલ જસ્ટીશ સાહેબની શિખામણને સ્વીકારો ! અને નરેન્દ્રનાથ ચૈતરંજીની 'તમારે ભલે' કરે તેવી અવાજને તમારે અંતઃકરણમાં અને સુંદર ભેળઓમાં સ્થાન આપો ! એમાંજ દેશનું કલ્યાણ છે. સમજી ઇસમો રજા-કણને સુર્ય અને મીંડાને પુસ્તકોના પુસ્તકો ગણે છે. આ ઉત્તમ સલાહ છે, માનો ! ન માનો તમોને અપત્યાર છે. પણ હા, સાથે સાથે અમો ગવર્નમેન્ટના હાકિ-મોથી પણ આટલી વિનંતી કરી લઈએ છીએ, કે તેઓ મદ્રાસ હાઇકોર્ટના જજ સ્વામી શાસ્ત્રી સાહેબ અને મુંબઈ હાઇ કોર્ટના ઓનરેબલ જસ્ટીશ વિગેરે સુદી પદ્મીવાળા કેળવણી પામેલા સદ્ગતતી કાર્ય અને નિરખતમાં સંપૂર્ણ વાકેફાર અને હિન્દુ ધર્મના પાકા અનુયાયી તેમજ હિંદુ ધર્મના જ્ઞાનમાં પણ પોતાને અજોડ કહેવડાવનારાઓના ઉચ્ચારેલા ઉપરના લખાણો ઉપર પુરતું લક્ષ આપે, કે જેથી આર્યસમાજીસ્ટો તરફથી દુસ્મનાવટ અને ધર્મિક કીના કપટને લઈને નવા ઉભા થતા આ નિર્થક કજીઆઓ નાબૂદ થાય, ક્રિસ્ટો ફર થવા પામે. અને રૈયતમાં શાંતિ ઉત્પન્ન થઈ શકે.

જી. એચ. શેખ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—

સૈયદ ગયાપુદ્દીન ખાન મોક્ષાની હાફેઝ સૈયદ ગુલામમહમુદ્દીન કાઠરી.
૬૦ સોદાગરવાડ-સુરત.

છાપનાર:—ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયક.

છાપવાનું ઠેકાણું:—શ્રી “અનાવિલ બધુ” પ્રી. પ્રેસ, બરાનપુરી બાગળ,
ભાજવાળી પોળ, અનાવિલ લોજની બાજુમાં-સુરત.

પ્રસિદ્ધ કરનારને મલવાથી બચવા બે પૈસાની ટીકીટ મોકલવાથી
આ ચોપડી મફત મળશે.

